

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 20 januari 2011 in zaak nr. 10/30671 in het geding tussen:

mede voor twee van haar minderjarige kinderen,
(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 april 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit, verzonden op 31 augustus 2010, (hierna: het besluit van 31 augustus 2010) heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard en haar verzoek om vergoeding van de proceskosten afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 januari 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 februari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nadere uiteenzetting ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.2. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 31 augustus 2010 onvoldoende gewicht heeft toegekend aan de met verklaringen van de onderscheiden directeuren van de basisscholen De Duif en De Kraanvogel (hierna: de schoolverklaringen) gestaafde omstandigheid dat de twee oudste kinderen van de vreemdeling bij een onderbreking van hun schoolgang om in Brazilië een aanvraagprocedure om een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te doorlopen opnieuw aanzienlijke schade in hun leerontwikkeling zullen ondervinden. Hiertoe voert de minister aan dat de rechtbank ten onrechte haar eigen oordeel voor het zijne in de plaats heeft gesteld. Volgens de minister heeft hij zich in het besluit van 31 augustus 2010 niet ten onrechte en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de in het kader van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) gemaakte belangenafweging in het nadeel van de vreemdeling uitvalt. Hierbij is volgens de minister van belang dat zich geen uitzonderlijke situatie voordoet als bedoeld in rechtsoverweging 39 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het

EHRM), Rodrigues da Silva en Hoogkamer, van 31 januari 2006, nr. 50435/99 (www.echr.coe.int).

2.2.1. In het besluit van 31 augustus 2010, waarin de minister het besluit van 26 april 2010 heeft gehandhaafd, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste krachtens artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder l, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), omdat haar uitzetting niet in strijd met artikel 8 van het EVRM is. Hieraan heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling en haar partner gezinsleven zijn aangegaan en hebben geïntensiveerd terwijl zij en haar twee oudste kinderen geen rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, of l, van de Vreemdelingenwet 2000, hadden en zij niet heeft aangetoond dat een objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. De omstandigheden dat de partner van de vreemdeling over voldoende en duurzame middelen van bestaan beschikt en haar twee oudste kinderen opnieuw hun schoolgang zullen moeten onderbreken en hierdoor een leerachterstand zullen oplopen, wegen volgens de minister niet tegen de hiervoor vermelde omstandigheden op.

2.2.2. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat haar twee oudste kinderen zich niet aan de omstandigheden in Brazilië zullen kunnen aanpassen, nu zij hun moedertaal zijn ontwend, zij in Brazilië niet of nauwelijks onderwijs hebben gehad en een gedwongen terugkeer hen opnieuw in hun ontwikkeling zou terugwerpen. Hierbij heeft zij uiteengezet dat zij en haar twee oudste kinderen eerder naar Brazilië zijn teruggekeerd om een aanvraagprocedure om een mvv te doorlopen, dat zij door verlies van inkomen van haar partner niet meer aan de vereisten voor een mvv voldeed en dat zij en haar twee oudste kinderen daardoor gedwongen waren zonder mvv naar Nederland terug te keren, zodat zij hier van haar derde kind kon bevallen. Volgens de vreemdeling is de minister ten onrechte aan de schoolverklaringen voorbij gegaan. Voorts heeft zij aangevoerd dat haar partner en jongste kind, die beiden de Nederlandse nationaliteit bezitten, geen banden met Brazilië hebben en dat haar partner voor zijn inkomen aan Nederland is gebonden.

2.2.3. In rechtsoverweging 39 van voormeld arrest heeft het EHRM het volgende overwogen:

'Another important consideration will also be whether family life was created at a time when the persons involved were aware that the immigration status of one of them was such that the persistence of that family life within the host State would from the outset be precarious. The Court has previously held that where this is the case it is likely only to be in the most exceptional circumstances that the removal of the non-national family member will constitute a violation of Article 8 (...).'

2.2.4. De rechtbank heeft niet onderkend dat de minister er in het besluit van 31 augustus 2010 niet ten onrechte vanuit is gegaan dat een zeer uitzonderlijke situatie als bedoeld in voormelde rechtsoverweging 39 zich in

dit geval niet voordoet, zodat uitzetting van de vreemdeling niet in strijd met artikel 8 van het EVRM is. Hierbij is van belang dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling niet heeft aangetoond dat een objectieve belemmering bestaat om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen en de omstandigheid dat de twee oudste kinderen van de vreemdeling hun schoolgang zullen moeten onderbreken en hierdoor in Nederland een leerachterstand zullen oplopen een voorzienbaar gevolg is van de keuze om zonder mvv Nederland in te reizen en hier gezinsleven voort te zetten.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Grief 2 behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het besluit van 31 augustus 2010 getoetst in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.4. Het beroep van de vreemdeling op artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind faalt, nu het besluit van 31 augustus 2010 er geen blijk van geeft dat de minister zich onvoldoende rekenschap van de belangen van haar kinderen heeft gegeven.

2.5. Het beroep van de vreemdeling op artikel 20 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 8 maart 2011, C-34/09, Ruiz Zambrano, (www.curia.eu) faalt, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 7 maart 2012 in zaak nr. 201011743/1/V1 (www.raadvanstate.nl), reeds nu zij niet betoogt dat haar derde kind als gevolg van het besluit van 31 augustus 2010 geen andere keus heeft dan met haar buiten de Europese Unie te verblijven.

2.6. De vreemdeling voert aan dat een medewerker van de telefonische informatielijn van de minister haar het advies heeft gegeven in Nederland een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aan te vragen en daarbij een beroep op vrijstelling van het mvv-vereiste te doen. Volgens de vreemdeling zijn hierdoor bij haar verwachtingen gewekt die de minister had moeten waarmaken.

2.6.1. Het in het betoog van de vreemdeling besloten liggende beroep op het vertrouwensbeginsel faalt, reeds nu de vreemdeling aan het aan haar gegeven advies niet de gerechtvaardigde verwachting kon ontlelen dat de minister haar vrijstelling van het mvv-vereiste zou verlenen.

2.7. Gelet op het hetgeen hiervoor in 2.2.4 is overwogen, faalt voorts het betoog van de vreemdeling dat zich een zeer uitzonderlijke situatie voordoet die de minister ertoe noopte artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, toe te passen.

2.8. Nu de minister gelet op al het voorgaande terecht niet het besluit van 26 april 2010 heeft herroepen, faalt ingevolge artikel 7:15, tweede lid,

van de Awb, voorts het betoog van de vreemdeling dat de minister in het besluit van 31 augustus 2010 haar verzoek om vergoeding van de proceskosten had moeten inwilligen.

2.9. Het beroep is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 januari 2011 in zaak nr. 10/30671;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. T. Hartsuiker, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

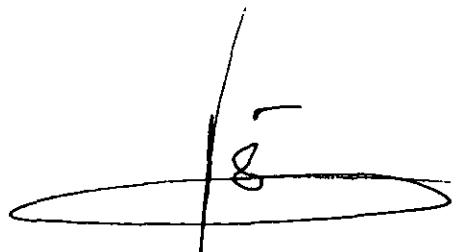
w.g. Hartsuiker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2012

620.

Verzonden: 29 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser